

ikke søge Erhverv undtagen ved at ombytte sit Borgerkab. Jeg kan ikke see nogen tilstrækkelig Grund, hvorfor det skulde være nødvendigt. De øvrige Omstændigheder, som derved komme i Betragtning, navnlig med Hensyn til Familien, ere allerede berørte af den ærede Landsþingsmand, som havde Ordet før mig, og jeg anseer det derfor ikke for nødvendigt at gaae videre ind derpaa. Jeg mener derfor, at det var rigtigt, at den hele § 8 udgik af Forslaget. Jeg troer, at det vilde være tilstrækkeligt, naar disse Forandringer foregik i Lovudkastet.

Lehmann: Da jeg maa have udtrykt mig utydelig, skal jeg dog tillade mig udtryffeligt at bemærke, at det er aldrig faldet mig ind at bestride Hensigtsmæssigheden eller endogaa Nødvendigheden af en Udskillelse imellem den mindre og større, indenrigs og udenrigs Fart, og at det heller ikke er faldet mig ind at drage i Tvivl, at man der maa komme til at trække en vilkaarlig Grændse; men jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at naar man seer, hvorledes Grændsen er defineret i selve Udkastet, synes den at være høist indviklet og dunkel; men sammenholder man dernæst Bestemmelserne i §§ 5 og 6 med Bestemmelserne i § 2, der med Hensyn til Logbogen henviser til Forordningen af 10de Januar 1840 § 1, saa faaer man ud, at den østlige Deel af Østersøen og den vestlige Deel af Nordøen ere uomtalte. Den ene maa absolut begynde, hvor den anden ender; men den ene hører op i Nordøen ved en Linie, der gaaer fra Texel til Rindesnæs, og den anden begynder ved Rindesnæs og gaaer til Englands Vestkyst, saa at Englands Vestkyst og Norges Østkyst ere forsvundne; det er kun med Hensyn til Capi-

tainer og Besfragtere, at der tales om den botniske og den fiske Bugt, og den Deel af Østersøen, der ligger Østen for Njegenwalde og Kalmar, gjælder altsaa ikke med Hensyn til Styrmandsbefarelsen, medens den derimod gjælder med Hensyn til Capitainer. Jeg mener, at der kunde være Spørgsmaal om, at man skulde holde sig til den gamle Definition og lade den større eller mindre Befarenhed være afhængig af de i Lovgivningen allerede eksisterende og i Folks Bewidsthed optagne Bestemmelser. Hvad det af den ærede Rigsdagsmand opkaastede Spørgsmaal angaaer, er det mig hjært at see, at han, der vist er enig med mig i ikke at holde paa Duellighedsprøver i de almindelige Næringsforhold, dog af de anførte Grunde deels for Njederens, Besfragterens og Passagerernes Skyld, deels paa Grund af den større politiske Betydning, det har, at den danske Marine soutenerer sit Ry for Indsigt og Dydighed ogsaa med Hensyn til den udenrigske Fart, spur for enkelte Dele af Riget er af stor Betydning, mener, at de her bør opretholdes. Jeg vil kun til det af ham Anførte gjøre opmærksom derpaa, at der for hele den indenrigske Fart ikke kræves nogen Styrmandsexamen, og i § 4 og 5 sammenholdt med § 11 betragtes kun den, som har taget Styrmandsexamen, som Styrmand; det er ikke utænkeligt, at en Skipper kan give sine Matroser høiere Titel og sætte dem paa høiere Løn, men det Spørgsmaalet her er om, er, at der paa den større Fart foruden Capitainen skal være en Mand, som kan dele Magten ombord med ham og indtræde som Skibets Fører, naar Capitainen bliver syg, og dette troer jeg er i Skibsfartens Interessé at opretholde.